

УДК 69.003:332.721.07

УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ І ПРОГРАМАМИ ДЕВЕЛОПМЕНТУ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ P₂M

Автори – Одарка Кобазева¹, студ. гр. ПЦБ-22-3мп,
Ліна Кислиця², доц. каф. технології будівельного виробництва
Науковий керівник – проф. Анатолій Білоконь³
¹kobazievaodarka@gmail.com, ²lina_kalnysh@ukr.net,
³belokon0604@gmail.com

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Визначення понять. P₂M є системою знань, унікальний стандарт з управління проєктами, підтримується асоціацією проєктних менеджерів Японії (PMAJ) [1; 2]. P₂M концентрував уроки японських компаній, сформував управління цінностями, дозволив реалізацію проєктів з більшою вартістю інноваційних програм із впевненістю в успіху проєктів.

Мета дослідження. Сформувати уявлення про структуру знань P₂M і професійні компетенції управління програмами (УП). Структура знань P₂M представлена на рис.

Рис. Структура знань P₂M «Нова вежа»

Ключові концепції P₂M полягають у:

- механізмі створення цінностей і інновацій;
- об'єднанні професіоналів орієнтованих на досягнення місії;

- оптимізації проєктів і програм на основі профілювання місії, представлення архітектури програм, визначенні стратегії розвитку програм;

- безперервній оцінці цінності.

Згідно P_2M – проєкт, це зобов'язання створити цінність, засновану на місії проєкту. Проєкт вміщує фундаментальні цілі для яких зроблений цей проєкт і яких він повинен досягти. Цінність проєкта пов'язана з вигодами, які продукт проєкта формує коли задовільняє всі вимоги місії проєкта. Цінність є багатовимірним індикатором.

Управління програмою згідно P_2M [3] передбачає: визначення компонентів; профілювання місії; управління архітектурою; стратегічне управління; інтеграційне управління; управління цінністю активів.

Профілювання місії – це візуалізація місії програми. Профілювання місії є функцією що забезпечує ідентифікацію проблем для вирішення в рамках місії, які вирішують у часі на основі створених сценаріїв і які забезпечують просування від моделі «як є до ідеального стану «як повинно бути».

Управління архітектурою: визначення архітектури програми; структурування проєктів; розробка концептуального плану.

Архітектура програми – це загальний вид основної структури програми, яка повинна бути визначена для того, щоб програма була виконана. Програма реалізується через групу проєктів, які складають її компоненти.

Архітектура програми: структура проєктів (етапи, компоненти, зв'язки, бачення життєвого циклу програми, розподіл проєктів за функціями); функції (концепція окремого проєкту, що він вирішує); операції (карта операцій та перспективи).

Щоб запрофілювати місію необхідно визначити цінності. Інженерінг цінностей – для всіх стейкхолдерів [4; 5].

Як це зробити:

1. Профілювання місії:

- а. обговорити задум (ідею) замовника і виділити цінності і вигоди від реалізації програми в рамках загальної місії;

- б. оцінити багатовекторність елементів, комплексність, масштабність і невизначеність;

- с. запрофілювати місію програми (цілі, завдання, архітектуру);

- д. визначити робочі сценарії реалізації місії;

- е. визначити основні підходи до управління, стратегію, базові ресурси, які плануємо використовувати.

Оцінити кожен профіль місії.

2. Розробка архітектури програми:

- ф. розробка структури програми і продукту;

г. визначити архітектуру програми в термінах, функціях і ефективності діяльності;

h. оцінити програми в термінах, інтересах матриці цінностей 5E (efficiency, effectiveness, ecology, earned value and ethics) (2A) (accountability and acceptability); протизагу концепції цінність/ реалізуємість, цінність/ вартість утилізації.

Оцінка проєктуємих архітектур (альтернатив) програми.

3. Механізм реалізації програми:

- оцінка реалізаційних сил та протидій (перешкод) програми;
- оцінка ризиків;
- оцінка запропонованих механізмів (ефективності засобів подолання перешкод).

Висновок дослідження.

P₂M формує професійні компетенції УП.

1. Компетенції перетворення місії проєкта (програми) в конкретні цілі і систематичні процеси проєктування основних пакетів робіт, що забезпечують досягнення цілей;

2. Компетенції забезпечення продукта проєкта (програми) на основі чіткого планування, управління, координації і контролю.

3. Компетенції, що забезпечують задоволеність зацікавлених сторін на основі координації і вирішення конфліктів.

Список використаних джерел

1. Ярошенко Ф. А., Бушуєв С. Д., Танака Х. Управління інноваційними проєктами і програмами на основі системи знань P₂M. Київ, 2011. 268 с.

2. Керівництво інноваційними проєктами на основі системи знань P₂M. Сьоме видання Настанови до зводу знань з управління проєктами (Настанова РМВОК) та Стандарт з управління проєктами. ISBN: 978-1-62825-664-2

3. Керівництво з управління інноваційними проєктами і програмами організацій : монографія. Переклад на українську мову під редакцією проф. Ярошенка Ф. О. Київ : Новий друк, 2010. 160 с. ISBN 978-966-8527-94-4.

4. Білоконь А. І., Кислиця Л. В., Наумов В. О. Девелопер – визначальні критерії та його місце у бізнесі. *Металознавство та термічна обробка металів*. № 4 (99). 2022. 71 с. 20–22. DOI: 10.30838/J.PMNTM.2413.271222.7.906

5. Білоконь А. І., Коцюба Т. В. Формування концепції проєктів девелопменту на основі єдиної системи цілей. *Управління проєктами: проєктний підхід в сучасному менеджменті : матер. XII Міжнар. наук.-практ. конф. фахівців, магістрантів, аспірантів та науковців*. Одеса : ОДАБА, 2021. С. 36–42.